

ske, ja, saa er Statsgældsdirektøren bunden ved sin Fortid. Det er deri, Statsgældsdirektørens store Forsyndelse ligger, at uagtet han i Virkeligheden er bunden og ikke kan repræsentere Statens Interesse, gaar han ind og tager denne Plads; det har været den organiske, afgørende Fejl i hele Bankkomiteen. Og naar Statsgældsdirektøren saa skulde have nogen Hjælp, skulde han have den blandt andet hos den tredie offentlige Repræsentant, hos den kongevalgte Nationalbankdirektør Winther, og jeg vil sige, at paa alle Punkter, hvor Statsgældsdirektøren har villet det rette paa Statens Vegne, har han haft en afgjort Modstander i Nationalbankdirektør Winther, idet Nationalbankdirektør Winther og Konferensraad Heide have været et sammenhængende Mindretal mod de mere sundt tænkende Dele, nemlig Repræsentanten for Handelsbanken og de kongevalgte Elementer. Hvis de Herrer ville gennemse den Betænkning, jeg har tilladt mig at skrive, ville de derigenem faa et Indtryk af Komiteens Arbejde.

Jeg ønsker dernæst at gøre en ganske enkelt Bemærkning om Grundejerbanken, og det er den, at jeg tror, at mange, der have sat sig ind i disse Sager, ønske, at Grundejerbanken skal udleveres til de rette Selskabsmyndigheder. Og jeg vil gerne have Lov til at udtrykke dette Ønske her i Tinget. Men det er ikke let at gøre. Paa den ene Side har Grundejerbanken i sine Aktiver Ting, som ikke ere lette at bedømme, uagtet jeg er overbevist om, at Kontorchef Emil Meyers Bedømmelse er rigtig, og paa den anden Side er det vanskeligt at frigive en Bank, hvori jeg tror, det offentlige, altsaa Bankkomiteen, i Øjeblikket har 14 Mill. Kr. anbragt. Men jeg gentager Ønsket om, at Bankkomiteen, hvis det er muligt, vil finde en Form, hvorunder Grundejerbanken kan gives fri. Vender jeg mig til Detailhandlerbanken, kan mit Ønske ikke blive af samme Art, thi den er nu en Gang haabløs insolvent. Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) anslag Tabet ved den samlede Garanti til 4 Mill. Kr. for Staten, altsaa 8 Mill. Kr. i det hele. Jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret. Efter de Erfaringer, jeg sidder inde med, tror jeg, der er Fare for, at Detailhandlerbanken taber 8 Mill. Kr. Nu vil jeg indrømme, det er vanskeligt at bedømme Tab, thi det kan ske, at de Mennesker have Ret, der sige, at Byggeriet er halvvejs standset i København, og at det alle-

rede er saaledes, at Lejligheds-Ledighedsprocenten er gaaet ned. Det er meget muligt, at vi om 1 Aar eller 2 ville være inde i en mere normal Tilstand, og dertil kommer, at der baade hos de særlig sagkyndige, saavel Husejerne som den Klasse Forretningsmænd, der have med faste Ejendomme at gøre, synes at være en Villie til at drive Huslejen i København op. Det kan selvfølgelig forandre Udseendet af Statens Tab noget. Med Hensyn til Detailhandlerbanken har der været Strid indenfor Bankkomiteen, og jeg mener, at Statsgældsdirektøren atter der er begyndt med at indtage den rigtige Stilling og endt med at give efter. Jeg skal ikke gennemgaa de 3 forskellige Punkter, jeg tror, det er gjort meget objektivt og kortfattet i min Betænkning. Med Hensyn til Undersøgelsen vil jeg dog sige, at ogsaa der vil jeg anerkende, at Statsgældsdirektøren og Konferensraad Falbe-Hansen have villet det rette, og jeg vil ogsaa sige, at der fra Handelsbankens og i øvrigt ogsaa fra Landmandsbankens Side har været en Villie til at gøre Tingene, som det er forlangt af Folketinget. Folketinget har forlangt — og Højre har gjort det gennem sin daværende Ordfører og det ærede Medlem fra Odense (Halsted) —, at der skulde skrides ind, at der skulde foretages Undersøgelser. Men hver Gang det er forlangt, have de Herrer, Privatbankens Repræsentant, cand. jur. Konferensraad Heide og Nationalbankens Direktør, cand. jur. Winther, staaet imod de Ønsker, der have været fremsatte fra Statsmagtens Side. F. Eks. den 19. Februar foreslog Formanden, at sagkyndige skulde undersøge Privatbankens Forhold til Detailhandlerbankens Byggeføretagender. Dette afviser Hr. Winther og i Virkeligheden ogsaa Hr. Heide. Og da Komiteens Formand den 17. Marts kræver H. P. Hansen suspenderet — det er Detailhandlerbankens frygtelige Mand —, modsætter ogsaa Hr. Winther sig dette, og Hr. Heide ønsker, at han skal suspenderes paa den pæne Maade, at han frivillig skal trække sig tilbage. Og da der skal være Undersøgelse mod Grundejerbanken, erklærer Hr. Winther, at han nødig vil have det henvist til Assessor Schrøder, og Hr. Heide foreslaar, at Komiteen skal udtale, at den ikke anser Forholdet ved Emissionen for kriminelt. Og da der er Tale om, at H. P. Hansen skal tiltales, har han atter i Konferensraad Heide sin gode Engel. Jeg kommer uvilkaarlig til at sige, at Konferensraad Heide i denne Sammenhæng har spillet en Rolle,